

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА

Комисија за утврђивање штете од
елементарних непогода
44 број: 217-7594/2019-1
15. октобар 2020. године
Београд

Комисија за утврђивање штете од елементарних непогода Владе, се седиштем у Београду, Немањина 11, на основу члана 33. став 4. Закона о Влади („Службени гласник РС“ бр. 55/05, 71/05-испр., 101/07, 65/08, 16/11, 68/12-УС, 72/12, 7/14-УС, 44/14 и 30/18-др. закон), члана 33. Пословника Владе („Службени гласник РС“, број 61/06-пречишћен текст 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14 и 8/19-др. уредба) и члана 20. став 1. Закона о обнови након елементарне и друге непогоде („Сл. гласник РС“, бр. 112/15), решавајући у поступку по жалби Државног правобранилаштва Републике Србије изјављеној против Решења Општинске управе општине Аранђеловац број: 01-87-1201/2018 од 4. јуна 2019. године, на седници одржаној дана 15. октобра 2020. године, доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се Решење Општинске управе општине Аранђеловац број: 01-87-1201/2018 од 4. јуна 2019. године.

Предмет се враћа првостепеном органу на поновни поступак.

О бразложење

Решењем Општинске управе општине Аранђеловац број: 01-87-1201/2018 од 4.6.2019. године, усваја се захтев Оливера Николића из Београда, Младе Босне бр. 38, за доделу државне помоћи ради отклањања штете настале у мају и јуну 2018. године, услед елементарне непогоде - поплаве, на породичном стамбеном објекту који се налази на кат. парцели 1508/1 КО Аранђеловац, утврђена је 1. категорија оштећења наведеног објекта, за настalu штету додељена је новчана помоћ у износу од 120.000,00 динара, и одређено је да ће Канцеларија за управљање јавним улагањима, након коначности овог решења, утврђену новчану помоћ, исплатити Оливеру Николићу.

Против наведеног решења жалбу је изјавило Државно правобранилаштво РС, у којој се наводи да у списима предмета нема доказа да је подносилац захтева имао пребивалиште у оштећеном објекту, односно из списка произлази да пребивалиште има у Београду, а копија личне карте Бранке Николић, његове мајке, и копија Уговора о репограму дуга за комуналне услуге на име мајке, не доказују да подносилац захтева предметни објекат стално користи и да му је исти неопходан за задовољење основних животних потреба.

Сагласно томе, по мишљењу жалиоца, подносилац захтева не испуњава услове прописане из чл. 11. Закона о обнови након елементарне и друге непогоде, за доделу државне помоћи и предлаже да другостепени орган усвоји жалбу, укине побијано решење и одбије захтев.

Првостепени орган у одговору на жалбу од 18.7.2019. године, наводи да је жалба дозвољена и благовремена, да је решење донето на основу доказа у списима, као и на основу доказа које је доставио подносилац захтева, при чему се није изјаснило на наводе жалбе.

Додаје да се подносилац захтева изјаснило на наводе жалбе, који се одговор доставља на другостепени поступак.

У одговору на жалбу подносилац захтева не оспорава да не живи у оштећеном објекту, и пита да ли је елементарна непогода требало да бира и заобилази куће у којима не живе власници.

Подсећа на члан 6. Закона о обнови након елементарне и друге непогоде, који сваком грађанину омогућава да оствари право на помоћ у складу са прописима, да у поменутој кући живи Бранка Николић, његова мајка, болесна пензионерка, као и да је надлежна комисија констатовала да је кућа опасна по живот и да није условна за станововање.

Додаје и да је на кући заменио кров пре осам година, па је 2018. године, током непогода страдао нови цреп и моли да се надлежни орган код одлучивања, поред законских, руководи и разлозима хуманизма.

Након разматрања навода изнетих у жалби, одговора на жалбу, ожалбеног решења и осталих списка предмета, Комисија налази да је побијано решење потребно поништити из следећих разлога.

Према образложењу ожалбеног решења исто је донето по пријави штете настале у мају и јуну 2018. године, услед елементарне непогоде - поплаве, на породичном стамбеном објекту који се налази на кат. парцели 1508/1 КО Аранђеловац, а која је поднета од стране Оливера Николића из Београда, Младе Босне бр. 38.

У образложењу се набрајају докази које је првостепени орган прибавио по службеној дужности у поступку по пријави, и између осталог се наводи да је Оливер Николић изјавио да пребивалиште има у Београду, да у кући живи Бранка Николић, његова мајка, да је доставио копију личне карте Бранке Николић и копију Уговора о репограму дуга за комуналне услуге на име мајке.

На основу чињеничног стања утврђеног оценом прибављених доказа првостепени орган је закључио да су испуњени сви услови прописани тачком 4. Државног програма помоћи обнове оштећених породичних стамбених објеката у својини грађана услед

дејства поплава и града у мају и јуну 2018. године, па је одлучено као у диспозитиву побијаног решења.

Чланом 11. Закона о обнови након елементарне и друге непогоде („Сл.гласник РС“, бр. 112/15), прописано је услови за добијање помоћи су да:

- 1) је настала штета непосредна последица елементарне и друге непогоде;
- 2) је штета пријављена у складу са законом;
- 3) је штету претрпело лице из члана 1. овог закона;
- 4) је оштећена или уништена ствар која служи и неопходна је за задовољење животних потреба те је као таква била у свакодневној или редовној употреби;
- 5) је ствар чувана са пажњом и на прописан начин као и да су предузете све мере ради смањења ризика од елементарне и друге непогоде;
- 6) су испуњени други услови у складу са овим законом.

Ставом 2. истог члана је прописано да наведени услови морају бити испуњени кумулативно.

Одредбом члана 2. став 3. Закона о обнови након елементарне и друге непогоде, је прописано да материјална штета у смислу овог закона, подразумева физичко оштећење или уништење непокретних или покретних ствари на територији Републике Србије у својини грађана односно привредног субјекта, а које је настало као непосредна последица елементарне и друге непогоде.

Сагласно утврђеном, а имајући у виду наведене одредбе, ова комисија налази да је у овој управној ствари непотпуно утврђено чињенично стање.

Ово са разлога што се из побијаног решења не може утврдити на основу којих доказа је утврђено да оштећени објекат служи и неопходан је за задовољење животних потреба те да је као такав био у свакодневној или редовној употреби од стране подносиоца захтева, како је то прописано и Законом о обнови након елементарне и друге непогоде и Државним програмом помоћи обнове оштећених породичних стамбених објеката у својини грађана услед дејства поплава и града у мају и јуну 2018. године.

Наиме, именовани је у току поступка навео да не живи у предметном објекту.

Закон о обнови након елементарне и друге непогоде, Државни програм обнове, а ни Закон о општем управном поступку, не лимитирају врсту доказа који се имају изводити у поступку утврђивања одлучне чињенице да је штета пријављена на објекту који подносиоцу пријаве служи за задовољење животних потреба и који је као такав био у свакодневној или редовној употреби, то налазимо да је првостепени орган у поступку утврђивања одлучних чињеница био дужан да изведе и друге доказе у правцу утврђивања тих чињенице.

Будући да у конкретном случају за то постоји потреба, првостепени орган чињеницу да ли је штета пријављена на објекту који подносиоцу пријаве служи за задовољење животних потреба и који је као такав био у свакодневној или редовној

употреби, утврђује свим релевантним доказима, а при томе треба пре свега имати у виду какаву је изјаву дао подносилац пријаве.

Сагласно изложеном, налазимо да је потребно у поновном поступку прибављањем свих неопходних доказа на правилан и потпун начин утврдити све релевантне чињенице за доношење одлуке у предметној управној ствари. Ове чињенице се утврђују свим релевантним доказима, при чему се на основу члана 10. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016 и 95/18-аутентично тумачење), одлучне чињенице морају утврђивати на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, након чега ће утврђеност одлучних чињеница у поступку бити резултат изведеног доказа на наведени начин, као и резултат целокупног поступка.

На основу изложеног, налазећи да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, применом одредби члана 171. став (3) Закона о општем управном поступку, одлучено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се не може изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у року од 30 дана од дана пријема. Тужба се предаје суду непосредно на писарници суда у Београду, улица Немањина број 9, или препоручено поштом, са судском таксом у износу од 390 динара.

ПРЕДСЕДНИЦА

